

פרשת נח

אלה תולדת נח...תמים היה בדרתיו... (ו, ט)

אברהם ונח

התורה הק' לא חוסכת בשבחים לפאר ולרומם את דמותו של נח.

אבל בתוך דבריה היא מכניסה מילה אחת הניתנת לפירוש לכאן ולכאן לדורותיו.

וכך מפרש רש"י

יש דורשים לשבח - כל שכן שאילו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר.
יש דורשים לגנאי - לפי דורו היה צדיק. ואילו בדורו של אברהם, לא היה נחשב לכלום.

ואתמהמה - בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום. הייתכן ממש כלום.
נאמר שלא היה מגיע לדרגת אברהם אבינו. אבל בוודאי הייה שווה משהוא. ומה גם שתורתנו הק' מעידה עליו שהיה צדיק, תמים, את האלוקים וכו'.
א"כ מדוע מקצין המ"ד במילותיו. ואומר "לא ... כלום".

ישנם שתי אישים המצווים לעזוב את בתיהם וללכת למקום אחר. האחד זה מיודעינו נח שעוזב את ביתו והולך לתיבה. והשני זה אברהם אבינו שמצווה "לך לך מארצך".
שימו לב להבדלים שבין שני האישים האלו.

כאשר נח יוצא לתיבה כך כתוב אצלו.
"בעצם היום הזה בא נח, ושם וחם ויפת, ואשת נח, ושלושת נשי בניו אתם, אל התיבה".
נח נכנס אל התיבה הוא ומשפחתו הקרובה. אשתו, בניו וכלותיו.

ומאידך גיסא אצל אברהם נאמר -

"ויקח אברהם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו, ואת כל רכושם ואת הנפש אשר עשו בחרן".
אברהם עוזב את ביתו ומי הוא לוקח עימו. בראש ובראשונה את אשתו ואת בן אחיו לוט עד כאן זה ממש משפחתו הקרובה, אבל פה יש עוד תוספת "ואת הנפש אשר עשו בחרן" מי הם הנפשות האלה. אומר המדרש "אלו הם האנשים שהכניסם תחת כנפי השכינה. אברהם מגייר אנשים ושרה מגיירת את הנשים".
אברהם אבינו כאשר יוצא לדרך הוא כבר לא יוצא לבד, יש לו פמליה שלמה של אנשים שהכניסם תחת כנפי השכינה.

זהו בעצם ההבדל התהומי בין נח לאברהם. נח אמנם היה צדיק, תמים, ירא אלוקים. אבל כל זה התבטא בינו לבין עצמו ובמשפחתו הקרובה. אברהם מלבד היותו צדיק ומגלה את האלוקים. דאג להפיץ את אור ה' בקרב הארץ.

מעתה יובן שפיר דברי המ"ד "אילו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום".
בדורותיו של אברהם באותם הנפשות החדשות שנכנסו תחת כנפי השכינה. בפריצת הדרך שהביא אברהם אבינו. לנח אין שום שייכות. ממש כלום.

פרשת נח